

796—804

297.

Alcvinus Regnoidae abbatissae precibus se commendat, de vita aeterna disserit.

796—804.

Codd. A 1 fol. 41'—42', A 1 p. 46—47 nr. 32^a.**Ed. J 225.*

DILECTISSIMAE IN CHRISTO MATRI REGNOIDAE ALCHVINUS^b, SANCTO MARTINO SERVIENS¹,
SEMPITERNAM SALUTEM.

Satis mihi placet bonitatis vestrae conversatio et karitatis dulcedo, quam audiui vos pro Christi nomine in fratres et sorores habere. Unde et religiosa vestrae pietatis vita te nobis perfecit amabilem et desiderabilem in Christi caritate; obsecrans, ut nostri^c habeatis memoriam in Christi karitate et intercedere cum tuis sanctis 10
sororibus pro nobis studeatis, quatinus divina clementia vitam nostram dirigere in suae voluntatis effectum dignetur.

Quid est enim vita hominis in hoc mundo, nisi ut serviat Deo et ex huius nostri^d operis effectum eternam sibi prosperitatem promereri contendat? Quicquid enim in hoc saeculo amatur vel visibile videtur, omnia enim recedunt et quasi umbre vel 15
fumus evanescit². Tantum quod pro Deo quisque agit, hoc perpetualiter manet in mercede superna. Unde Deo serviens semper praevidere debet, quid cotidianis diebus in Dei servitio peragat vel in elemosynarum largitione vel in humilitatis officio vel in obedientiae puritate vel in orationis vigilantia. Multis enim modis potest homo aeternas sibi praeparare habitationes et qualiter quisque laborat, taliter accipiet 20
remunerationem. Si quis mille annos in hoc saeculo vivere potuisset, hoc nimium cf. Ps. 89, 4. breve esset, quasi unius diei momentum ad comparationem aeternitatis. Ideo vera est sapientia, ut quisque se ipsum considerans, dum volens dum nolens aeternus erit, ut aeternam sibi ex hoc brevi labore comparet requiem. Unusquisque tunc cupit habere, quod nunc adipisci per gratiam Dei poterit, sed sic quisque habet, quomodo 25
laborat. Qualiter tunc in illa vita cupiat habere, hoc in hac prevideat. Per huius vitae sanctitatem in aeternam poterit quisque pervenire beatitudinem. Unusquisque sibi ipsi laboret, quia pro se ipso rationem reddere habet in conspectu altissimi. Nam hinc memor, sanctissima mater et dulcissima Dei ancilla, totis viribus et tota intentione tibi praepara aeternae gloriae cum sanctis Dei beatitudinem, ubi omnis aeterna 30
est laetitia et aeterna est beatitudo, in quam te dominus Deus cum subiectis sororibus tuis perducere in sua misericordia dignetur, dulcissima mater.

298.

Alcvinus Raganbertum episcopum Lemovicensem³ hortatur, ne presbyteris ecclesiarum ad coenobium S. Martini Turonense pertinentium in dioecesi Lemovicensi nova tributa imponat.

796—804.

*Cod. H fol. 39'—40' ^a.**Edd. F 199, J 226. — Migne col. 487.*

297. ^a) Lemma: Epistola Albini ad Renoide A 1. ^b) Alcuinus A 1*. ^c) nobis leg. J. in A 1. ^d) nostri om. J.

298. ^a) Lemma: Ad Raganbertum episcopum H.

1) id est abbas monasterii sancti Martini Turonensis; cf. supra p. 340 ep. 205, ubi se ipsum vocat: famulus et serviens sancti Martini. 2) Cf. supra p. 275 n. 1; 407 n. 3. 3) Cf. Alc. Carm. XXXIX v. 6 (Poet. Carol. I, 252): Si Regenbrectum possis servare magistrum, | Serva sic vestro patrono et praesule magno. Chartae Hludowici Pii regis a. 794. (Mühlbacher Reg. 497) datae Reginpertus episcopus capellanus eius subscripsit cf. Simson Jahrb. des fränk. Reiches unter Karl dem Gr. II, 92.

45